

ת"פ 28005/09/17 - מדינת ישראל נגד סרגיי גושקביץ, אנר ליבייב

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 28005-09-17 מדינת ישראל נ' גושקביץ (עציר)
ואח'

בפני כבוד השופט עמי קובו
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. סרגיי גושקביץ (עציר)
2. אנר ליבייב (עציר)

הנאשמים

ב"כ המאשימה: עו"ד לירון שיטרית

ב"כ הנאשמים: עו"ד אושרי בן ישי

גזר דין

רקע

1. הנאשמים הורשעו בהתאם להודאתם בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות כדלקמן:

א. **ייבוא סם מסוכן**, לפי סעיף 13 יחד עם סעיף 19א בפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] התשל"ג - 1973.

ב. **קשירת קשר לפשע**, לפי סעיף 499(א)(1) בחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").

2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, **עובר ליום 27.8.17 קשרו הנאשמים קשר עם אחר שזהותו אינה ידועה, לייבא סמים מהולנד לישראל**. במסגרת הקשר, תואם בין הנאשמים לבין האחר כי האחר יסליק סמים מסוג MDMA נוזלי לתוך בקבוקי יין ויעבירם ב- 2 מארזים שונים של בקבוקי יין לחזקתם של הנאשמים. במסגרת הקשר, ביום 22.8.17 ערכו הנאשמים בירור לגבי עלות כרטיסי טיסה ולינה בהולנד. לאחר הבירור, ביום 23.8.17, רכשו כרטיסי טיסה להולנד ולינה בבית מלון בין התאריכים 24.8.17 עד 27.8.14 (להלן: "התקופה") ושילמו תמורתם 7,600 ₪ במזומן. במהלך התקופה, בהולנד, מסר האחר לכל אחד מהנאשמים מארז בקבוקי יין, המכיל 3 בקבוקי יין. בתוכם כמות כוללת של כ- 4,250 מ"ל של סם מסוג MDMA נוזלי אשר שוויו מוערך במעל מיליון ₪. ביום 27.8.17 נחתו הנאשמים בנמל התעופה בן גוריון כשבאמתחתם, כל אחד בתיקו, מארז של שלישיית בקבוקי יין המכיל כמחצית מהכמות הכוללת, במשקל של 2,125 מ"ל (לכל אחד).

יודגש כי על-פי הסדר הטיעון כתב האישום תוקן כך שלכל נאשם מיוחס יבוא של מחצית הכמות הכוללת, קרי: כל אחד מהנאשמים ייבא סם במשקל של 2,125 מ"ל.

3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשמים הודו והורשעו בכתב האישום המתוקן. המאשימה הצהירה כי בעניינו של נאשם 1 תעתור לעונש של 66 חודשי מאסר בפועל ובעניינו של נאשם 2 תעתור לעונש של 55 חודשי מאסר בפועל, בעוד שההגנה תהיה חופשית בטיעוניה. עוד הסכימו הצדדים שיש שני בדומיננטיות בין הנאשם 1 לנאשם 2, כאשר נאשם 1 היה יותר דומיננטי בביצוע העבירות.

טיעוני הצדדים

4. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד לירון שטרית, נסיבות קשירת הקשר כמו גם אופן תכנון הסלקת הסם, הברורים בטרם הנסיעה לחו"ל ורכישת כרטיסי הטיסה על ידי הנאשמים, מלמדים על המעורבות של הנאשמים ועל הדומיננטיות שלהם בהבאת הסם לארץ. אין המדובר בבלדרים "קלאסיים" שמעורבותם בייבוא קטנה, אלא במי שהיו דומיננטיים ותכננו מראש את מהלכם. כמו כן חלקם באירוע הוא משמעותי. הנאשמים קיבלו לידם סם בשווי של למעלה ממיליון ₪ כאשר גם אם הכמות מתחלקת בין שניהם, מדובר בסכום גדול מאוד שהרווח אשר היה מופק ממנו הוא רב. משום שהמאשימה הגבילה עצמה לעונש מאסר ראוי, סברה המאשימה שאין צורך בהצגת מתחם עונש הולם. באשר לנסיבות האישיות של הנאשמים, הרי שמלבד העובדה שהודו וחסכו מזמנו של בית המשפט, לא ניתן לזקוף לזכותם דבר. נעשתה הבחנה בין הנאשמים נוכח מצבו הנפשי של נאשם 2. לפיכך עתרה ב"כ המאשימה להשית על הנאשם 1 תקופת מאסר של 66 חודשי מאסר בפועל ואילו על נאשם 2 תקופה של 55 חודשי מאסר בפועל, וכן להשית על שניהם קנס משמעותי ומאסר על תנאי ממושך.

5. לטענת ב"כ הנאשמים, עו"ד אושרי בן ישי, למן תחילת ההליך המשפטי חתרו הנאשמים לסיים את ההליך בהקדם האפשרי. ההתנהגות לה זכו מגורמי החקירה היתה לא נאותה. לא אפשרו להם להיחקר ברוסית, שפתם, מנעו מנאשם 2 את התרופות שלו וכן נאמרו לו אמירות פוגעניות. נאשם 1 עלה ארצה לפני מספר שנים במסגרת פרויקט "נעלה". הוא שירת שירות צבאי מלא ועשה חיל בצבא. הוא נעדר עבר פלילי, הוא בודד בארץ ומצבו הכלכלי בכי רע. נאשם 2 סובל מסכיזופרניה, חייב לקבל תרופות, שאלמלא כן מצבו מדרדר. אף הוא נעדר עבר פלילי. לא מדובר בהתנהלות מתוחכמת. האקטיביות שלגביה טענה ב"כ המאשימה היא בסך הכל הגעה לחו"ל ונטילת הסם. באשר לעונש שהמאשימה עותרת לו הרי שמדובר בעונש שאינו עולה בקנה עם הכמות שנתפסה אשר היא שוות ערך ל- 2 קילוגרם או ל- 6,000 טבליות. אין התאמה בין העונש שהמאשימה עותרת אליו בתיק דנן לתיקים אחרים בהם מדובר בכמויות דומות. מתחם העונש צריך להיות בין 20 ל- 40 חודשי מאסר, כאשר נאשם 1 צריך לעמוד באמצע המתחם ונאשם 2 בתחתית המתחם נוכח מצבו הרפואי. כמו כן, באשר לקנס, מדובר בנאשמים עם בעיות כלכליות והן אלו שהביאו אותם לבצע את המעשים. הפער בין שווי הסם לבין מה שהם היו עתידים לקבל בגין הבלדרות הוא משמעותי. לפיכך עתרה ב"כ הנאשמים להשית עליהם מאסרים על פי המתחם הנטען וכן להימנע מהטלת קנס גבוה.

6. הנאשמים הביעו חרטה על מעשיהם.

דין - קביעת מתחם העונש הולם

7. כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.

8. במקרה דנן, **הערך החברתי** אשר נפגע הינו הגנה על הציבור מפני הנזקים הנלווים לשימוש בסמים מסוכנים. נזקי הסמים כוללים נזקים ישירים למכורים לסמים, אשר פעמים רבות נופלים כנטל על

החברה, ונזקים עקיפים הנגרמים כתוצאה מביצוע עבירות על ידי המכורים לסמים כדי לממן את רכישתם.

רבות נכתב על אודות על נזקי נגע הסמים ועבירות הסמים. יפים לעניין זה דברי כב' השופט א' שהם בע"פ 3117/12 **אריב נ' מדינת ישראל** (6.9.12):

"אכן, נגע הסמים הפוגע קשות בחברתנו מחייב מלחמת חורמה והעונשים שיגזרו על ידי בתי המשפט בשל עבירות סמים צריכים להשתלב במאבק הכולל להדברת הנגע. על כן, יש ליתן משקל ממשי לשיקול ההרתעתי אל מול השיקולים האישיים, אשר משקלם יהיה נמוך יותר במקרים כגון אלה".

על החומרה שיש לנקוט כלפי המעורבים בשרשרת הפצת הסם, לרבות כלפי הבלדרים אשר אינם ניצבים בראש ההיררכיה, ראו ע"פ 7044/11 **עבד נ' מדינת ישראל** (17.6.12):

"על בתי המשפט לנקוט במדיניות ענישה משמעותית כלפי כל המעורבים בשרשרת הפצת הסמים, שכן רק בדרך זו ניתן יהיה לפעול למיגור התופעה. על אף העובדה כי המערערים שימשו כבלדרים, ולא עמדו בראש שרשרת הפצת הסם - הרי שהשיטה העומדת במרכז התופעה נשענת, במידה רבה, על נכונותם של המערערים ושכמותם לבצע את העבירות האמורות... יבוא הסמים לתחומי המדינה מחייב הרתעה אפקטיבית של כלל השותפים למבצעי ההברחה, המודעים לחומרת העבירות הכרוכות במכלול, וזאת באמצעות ענישה משמעותית שתאין את כדאיות ביצוע המעשים האסורים".

9. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן הינה ברף בינוני וזאת נוכח סוג הסם (MDMA) ומשקלו (2,125 מ"ל לכל נאשם). מדובר בסמים בשווי רב אשר ערכם עולה על מיליון ₪ לכמות הכוללת לשני הנאשמים.

10. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

א. **התכנון שקדם לביצוע העבירה**; הנאשמים קשרו קשר עם אחר לייבא את הסמים מהולנד לישראל. במסגרת הקשר, תיאמו הנאשמים עם האחר את אופן הסלקת הסמים ואת אופן העברת הסמים לידיהם. לצורך כך הנאשמים אף ערכו בירור לגבי עלות כרטיסי טיסה ולינה בהולנד ובהמשך רכשו כרטיסי טיסה להולנד ולינה בבית מלון. במהלך שהותם שם קיבלו את הסמים. אין ספק כי למעשיהם של הנאשמים קדם תכנון.

ב. **חלקו היחסי של כל אחד מהנאשמים בביצוע העבירה ומידת ההשפעה של אחר על הנאשמים בביצוע העבירה**; הצדדים הסכימו כי קיים שוני בדומיננטיות בין הנאשם 1 לבין הנאשם 2, כאשר הנאשם 1 היה דומיננטי יותר בביצוע העבירות, ובשל כך אף עתרה המאשימה, במסגרת הסדר הטיעון, להשית על הנאשם 1 עונש חמור יותר מזה שייגזר על הנאשם 2. בהקשר זה נתתי דעתי אף לכך שהנאשם 2 בעל רקע פסיכיאטרי, ומטופל תרופתית, דבר אשר מתיישב עם הסכמת הצדדים להעדר דומיננטיות שלו במעשים.

ג. **הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה**; אין צורך להכביר מילים בדבר פוטנציאל הנזק שבהגעת כמות כה גדולה של סמים מסוג זה אל הציבור הרחב.

ד. **הסיבות שהביאו את הנאשמים לבצע את העבירה**; הנאשמים פעלו כמתואר מתוך קושי כלכלי ובמטרה לעשיית רווח כלכלי מהיר.

11. בכל הנוגע לכמות הסם שיובאה, הרי שמדובר בסם מסוג MDMA נוזלי. בתיקים אחרים, על פי רוב, ייבוא סם מסוג MDMA נעשה בחומר מוצק ובטבליות. לפיכך, כדי שניתן יהיה להשוות בין כמות הסם במקרה דנן לבין מקרים אחרים, וזאת בין היתר, כדי לבחון תיק זה ביחס לפסיקה הנוהגת במקרים דומים, נתבקשה, בהסכמת הצדדים, המעבדה לזיהוי פלילי במטה הארצי להתייחס לנושא זה ולהבהיר מהו "שווה ערך" מבחינת מספר טבליות לכמות הסם הנוזלי שהעביר כל נאשם (2,125 מ"ל).

על פי חו"ד מעבדת הסמים של המטה הארצי מיום 25.2.18, משקל של ליטר אחת תמיסה מימית הינו בקירוב 1 ק"ג. לפי ניסיון המעבדה, משקל ממוצע של טבלית MDMA הינו כ- 0.35 גרם. לא ניתן לדעת מהי כמות הטבליות שניתן היה להפיק מהסם הנוזלי שהביאו הנאשמים ארצה וזאת נוכח העובדה שלא ניתן לדעת האם החומר הנוזלי בבקבוקים הינו טבליות מומסות או שהחומר הנוזלי מכיל רק את החומר הפעיל שאליו יש להוסיף מרכיבים שונים לשם יצירת הטבליות.

סבורני כי לאור חוות הדעת האמורה, ובהעדר נתונים מלאים בשאלה האם החומר הנוזלי בבקבוקים הינו של טבליות מומסות או של החומר הפעיל בלבד, הרי שיש להעדיף את האפשרות המקלה עם הנאשמים, קרי שמדובר בטבליות מומסות.

לפיכך, יש להסיק כי ליטר אחד של נוזל מומס של MDMA הינו שווה ערך ל- 1 ק"ג, ובהינתן שמשקל ממוצע של טבלית MDMA הינו כ- 0.35 גרם, הרי שכמות הסם שיובאה על ידי כל נאשם הינה **שווה ערך ל- 2,125 גרם או 6,071 טבליות**.

12. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשי מאסר בפועל במנעד רחב כמפורט להלן:

א. בת"פ (מח' מרכז-לוד) 8923-02-16 **מדינת ישראל נ' מזרחי** (30.11.16), הורשע נאשם בעבירות של ייבוא סם והחזקת סם. הנאשם נכנס ארצה כאשר במזוודתו 17,949 טבליות סם מסוג MDMA (כמות שהינה גדולה משמעותית מהכמות בתיק דנן). הנאשם בעל עבר פלילי ואף ריצה מאסרים בפועל. לנאשם נסיבות אישיות וכלכליות, במסגרת הסדר טיעון אליו הגיעו הצדדים **נידון ל- 54 חודשי מאסר בפועל**.

ב. בת"פ (מח' מרכז-לוד) 29529-07-16 **מדינת ישראל נ' דשוק** (26.2.17) הורשע הנאשם בעבירה של ייבוא סם לישראל. הנאשם חזר ארצה מחו"ל והביא עמו 20,613 טבליות MDMA במשקל של 6.5 ק"ג (כמות גדולה משמעותית מהתיק דנן). הנאשם נדון, במסגרת הליך גישור, ל- **54 חודשי מאסר בפועל**.

ג. בת"פ (מח' מרכז-לוד) 34974-04-15 **מדינת ישראל נ' אברג'ל** (31.5.16), הורשע נאשם בייבוא סם מסוכן והחזקתו. הנאשם הביא ארצה במזוודה סם מסוכן מסוג MDMA במשקל של 1,787 גרם נטו. הנאשם הודה מיד במשטרה, היה בנתק ממשפחתו, ועברו הפלילי מינורי. הצדדים הגיעו להסדר טיעון על פיו נידון הנאשם ל- **40 חודשי מאסר בפועל**.

ד. בת"פ (מח' ים) 7204-08-16 **מדינת ישראל נ' מרלנגון** (18.7.17), הורשע נאשם בעבירות של ייבוא סם מסוכן, החזקת סם מסוכן וכן ניסיון להפיק סמים. הנאשם נעצר בשדה התעופה בישראל כשברשותו מזוודה המכילה 4.7 ק"ג של סמים מסוג MDMA וכן נמצאו בביתו ציוד לגידול קנאביס וסם מסוג קנאביס במשקל 16 גרם. המדובר היה בפרשה בה כבר נדונו נאשמים אחרים. בהתחשב בהסכמות שאליו הגיעו הצדדים ביחס לעונשי המעורבים האחרים, נידון הנאשם ל- **36**

חודשי מאסר בפועל.

ה. בת"פ (מח' מרכז-לוד) 55287-02-17 **מדינת ישראל נ' אזולאי** (16.1.18), הורשע נאשם בקשירת קשר וייבוא סם מסוכן. הנאשם קשר קשר עם אחר ותכנן עמו יבוא סם מסוכן לישראל. במסגרת הקשר האמור יצא הנאשם מהארץ לבלגיה, ובהתאם להנחיות שקיבל פגש באחר וקיבל ממנו את הסמים, ולאחר מכן טס חזרה ארצה כשבאמתחתו מזוודה ובה כ-3 ק"ג MDMA. נקבע **מתחם עונש בין 30 ל-60 חודשי מאסר בפועל**. הנאשם בעל עבר פלילי ונסיבות חיים מורכבות אשר שיתף פעולה עם המשטרה. **נדון ל-36 חודשי מאסר בפועל**.

ו. בת"פ (מחוזי ת"א) 31971-05-13 **מדינת ישראל נ' שויחט** (8.1.14), הורשע נאשם בייבוא סם והחזקתו. הנאשם ייבא ארצה שני בקבוקים בתכולה של 740 מ"ל בכל בקבוק (קרי: 1,480 מ"ל) שהכילו סם מסוכן מסוג MDMA. הנאשם צעיר שבעניינו תסקיר חיובי והמלצה על שילוב בטיפול ובריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות, פעל עקב חובות שאליהם נקלע. נקבע **מתחם עונש בין 24 ל-36 חודשי מאסר**. בשים לב לסיכויי שיקומו כפי שהוערכו על ידי שירות המבחן **נידון ל-25 חודשי מאסר בפועל**.

13. נתתי דעתי לפסיקה שהגישה המאשימה, ואולם בחלק משמעותי מאותה פסיקה דובר על כמויות גדולות בהרבה של סמים, ולעתים אף בסוג סם שונה, ומכאן שקיים קושי להסתמך על הפסיקה כבסיס לקביעת מדיניות הענישה הנוהגת. כך למשל בע"פ 972/11 **מדינת ישראל נ' יונה** (4.7.12) דובר על ניסיון לייבא 2.5 ק"ג קוקאין, והנאשם נדון ל-6 שנות מאסר; בע"פ 5104/06 **בניירישליל נ' מדינת ישראל** (21.5.07) דובר על 48,000 טבליות, והנאשם נדון ל-7 שנות מאסר. בע"פ 10635/08 **נעים נ' מדינת ישראל** (13.10.10) דובר על 24,000 טבליות, והנאשם נדון ל-6 שנות מאסר. מקרים אלה הינם באופן ברור חמורים יותר מהמקרה דנן.

עם זאת, ניתן לתת משקל מסוים לת"פ 26524-10-14 **מדינת ישראל נ' ביטון** (15.4.15) (הערעור נדחה בע"פ 3729/15 **ביטון נ' מדינת ישראל** (28.1.16)), שאליו הפנתה המאשימה, שם בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית (ולא ייבוא) של סם מסוג MDMA במשקל של 495 גרם, נדון הנאשם ל-36 חודשי מאסר בפועל. ואולם, באותו מקרה הנאשם היה בעל עבר פלילי גם בעבירות סמים, וריצה שבע תקופות מאסר קודמות.

14. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם באשר לנאשם 1 הינו החל מ-36 ועד ל-60 חודשי מאסר בפועל, ואילו באשר לנאשם 2 המתחם הינו החל מ-24 ועד ל-48 חודשי מאסר בפועל**.

15. בשולי הדברים יצוין כי איני סבור שהיה מקום להימנע מקביעת מתחם לפי תיקון 113 בשל הסדר הטיעון שאליו הגיעו הצדדים, וזאת לאור העובדה שאין המדובר בהסדר של "טווח", אלא בהסדר של "רף עליון" שבו המאשימה הגבילה את עתירתה, ואילו ההגנה טענה באופן חופשי. בנסיבות אלה, לאור הפער המשמעותי בין טיעוני הצדדים, סבורני כי ראוי לבחון את הדברים בהתאם למתווה שנקבע בתיקון 113, כאשר העונש שייגזר יהיה אף תוך תשומת לב להסדר הטיעון שאליו הגיעו הצדדים.

16. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא.

גזירת העונש המתאים לנאשמים

17. בגזירת העונש המתאים לנאשמים, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך שהנאשם 1 הינו יליד 1987 אשר עלה ארצה לבדו, התגייס לצבא ושירת שירות צבאי מלא כחייל בודד וגם כיום חי בגפו בארץ. הנאשם 2 יליד 1993, מוכר למערכת בריאות הנפש, סובל מסכיזופרניה ומטופל תרופתית (נ/4). שני הנאשמים נעדרו עבר פלילי (למעט שתי הרשעות בגין העדר מן השירות לנאשם 1, אשר התיישבו). אין ספק כי עונש מאסר בפועל לתקופה משמעותית יפגע בהם. הנאשמים הודו במיוחס להם, נטלו אחריות מלאה על מעשיהם והביעו חרטה.

18. עוד יש לתת את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב לעובדה שהנאשמים פעלו מתוך מניע כלכלי.

בשולי הדברים נתתי דעתי אף לטענות ב"כ הנאשמים בכל הנוגע לפגמים בחקירה, ואולם לא מצאתי כי מדובר בפגמים אשר יש בהם, בנסיבות העניין, כדי להשפיע באופן ממשי על הענישה.

19. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על כל אחד מהנאשמים עונש מאסר בפועל בחלקו הנמוך יחסית של המתחם אשר נקבע בעניינו, כאשר על פי הסדר הטיעון, מובן אף שעונשו של הנאשם 2 צריך להיות קל מעונשו של הנאשם 1. כמו כן סבורני כי נוכח העובדה כי הנאשמים ביצעו את העבירות תמורת בצע כסף יש מקום להשית עליהם קנס משמעותי וזאת תוך התחשבות במצבם הכלכלי.

סוף דבר

20. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:**

נאשם 1:

- א. **42 חודשי מאסר בפועל** אשר מניינם מיום מעצרו 27.8.17.
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר כל עבירת סמים מסוג פשע.
- ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנתיים מיום שחרורו מן המאסר עבירה של קשירת קשר לפשע.
- ד. קנס כספי בסך של 15,000 ₪ או 150 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 25 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.4.19 לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.

נאשם 2:

- א. **30 חודשי מאסר בפועל** אשר מניינם מיום מעצרו 27.8.17.
- ב. 10 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר כל עבירת סמים מסוג פשע.
- ג. 5 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנתיים מיום שחרורו מן המאסר עבירה של קשירת קשר לפשע.

ד. קנס כספי בסך של 10,000 ₪ או 100 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 20 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.4.19 לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.

לאחר היות גזר הדין חלוט, הסמים יושמדו.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"א אייר תשע"ח, 26 26 אפריל 2018, בנוכחות הצדדים.